

blz.

1. Woord van de Redactie	2
2. Soldatennieuws	
- 3-dagen	
- nieuw opgeroepen	
- afzwaaiers	
- nieuwe adressen	4
- Onze soldaten schrijver	5
3. Roemeense muziekavond	7
4. Ons maandelijks portret :	
POL VISSERS	8
5. Een land zonder knalpot	12
6. Kennismaking met : Karl PEETERS	14
7. Medische wenken	20
8. De man in de kijker	21
9. Er roert entwat !	25
10. Schuin bekeken	27
11. Sportvaria :	
- Auto rodeo Cross	28
- Voetbal	29
- Vogelpik	30
12. Denksport	32
13. Dagklapper	34

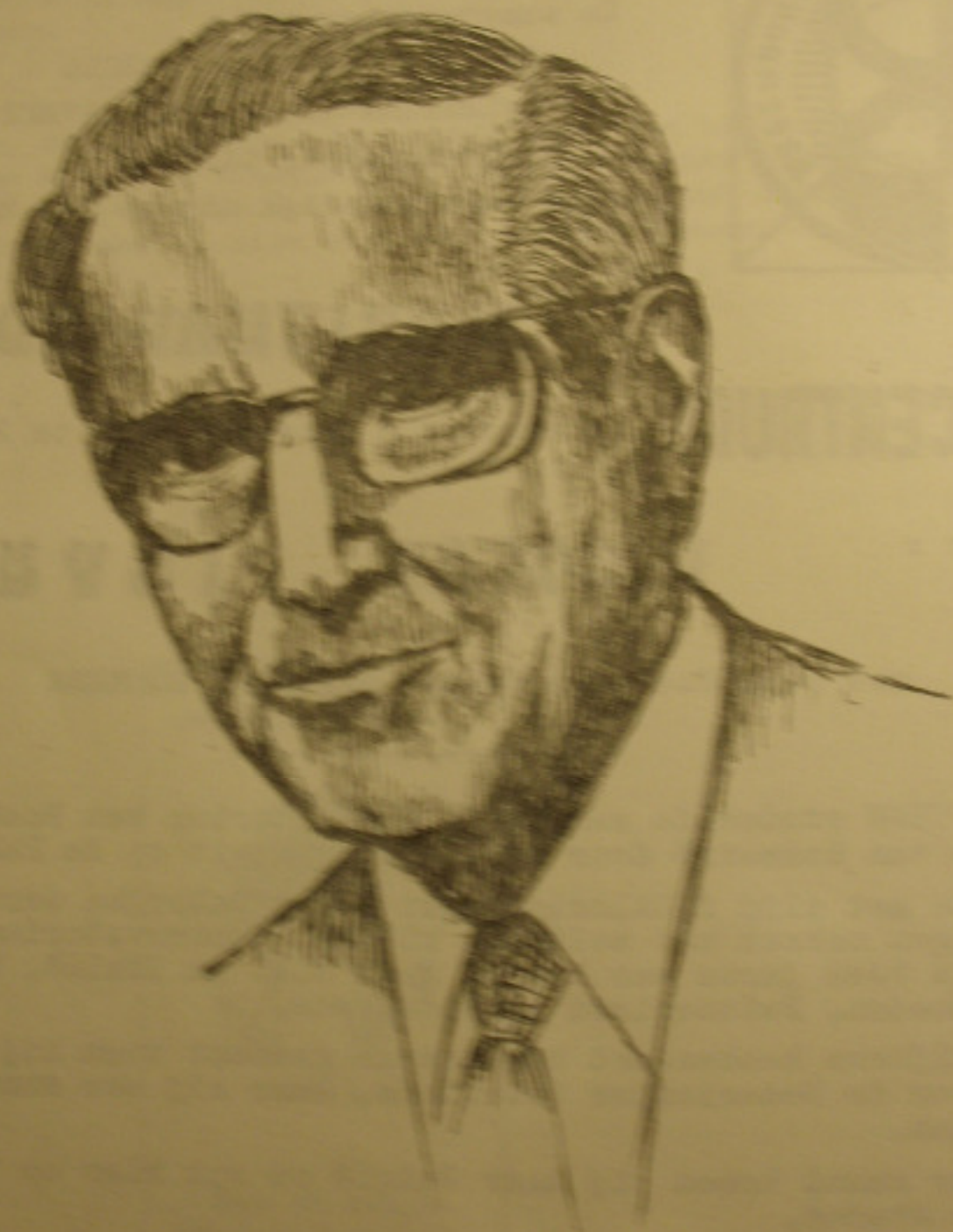
.....

De gepubliceerde artikelen verschijnen onder de uitsluitende
verantwoordelijkheid van de inzenders.

Het gebruik van een pseudoniem is toegelaten in zover de
steller is bekend.

Alle rechten inzake reproductie en vertaling zijn voorbehouden

.....

MAANDELUKS PORTRET

Spreek de oudere Breendonkenaars over de "Vagebonden" en ze zullen je onmiddellijk de namen geven van Paul Van Asch, Staf van de Meulder, de Fonne, Jan Van Hove en Pol Vissers.

Als je Pol zo over dat jonkmansleven hoort praten, dan krijgt je pen dadelijk de neiging om er 'n apart hoofdstuk over te schrijven. De "Vagebonden" of de opkomende sterren van de streekbals...

Naar het schijnt moet Fons Verlinden (Fons van Benoïis Waar) nog heel wat tekstmateriaal uit het hoofd kennen. Muziektekst van liedjes die het troepje destijds zelf heeft gecomponeerd, en waarvan er 'n paar op Juul Meeus' jubilee gezonden werden.

Het succes ging zelfs tot in Ramsdonk waar men hun hitnummer "Trek aan de bel" eveneens vlug meezong. Hun song was zelfs voorzien van bijpassende gebaren. Van hitmakers gesproken !

Zoals de hedendaagse discjockeys met hun platenspelerij een ferm uitgangscenje proberen bij te verdienen, zo probeerde de "groep" met trompet, grosse caisse, saxofoon enz, aan een stevige spaarpot te geraken. 't Was een tijd waarin de jongemannen bijlange niet zoveel pree kregen (in vergelijking met nu), en daarom was een extraatje steeds welkom !

Op zo'n manier kon er dan ook wel eens een cinemabezoekje van af. Alsof het gisteren nog maar pas gebeurd was, vertelt Pol nog altijd met veel smaak over die fantastische guitenstreek waarmee ze de ganse Willebroekse politie in alarmtoestand hebben gebracht.

Op een zondagavond kwam de troep uit de bioskoop. Of ze nu opgehitst of aangetast waren door hetgeen op het witte doek verschenen was, weten ze zelf niet. Feit is dat ze, bij hun rondgang op de markt, alle gaslantaarns hebben uitgedraaid. Zonder enig spoor achter te laten, hebben zij - de "Vagebonden" - gans Willebroek-centrum in het donker gezet.

Ze zijn met hun geld zelfs eens naar de zee gefietst. Ach ja, wat doe je als je jong bent ? Je trekt er natuurlijk op uit. En de zee spreekt een mens, door de tijden heen, immer aan. Het kliekje was nog maar pas Breendonk uit, of daar zette Jan Van Hove zich recht op de trappers, en met een indianenblik riep hij verbaasd uit : "Mannen, 'k zie de zee al !".

's Avonds, na de Breendonkse repetities of wanneer ze van 'n bal of een souper thuiskwamen, was de afspraak dikwijls dat ieder al musicerend naar huis moest gaan. Hij die erin

POL VISSERS

slaagde de voordeur te bereiken - met het instrument in werking - won de weddenschap, zoniet : dan betaalde hij een rondje. En naar het schijnt moet de vastberaden Fonne zelfs vaak met grosse caisse en al, al trommelend, bij moeder Amelie aangebeld hebben. Fons won altijd de wedding !

Als je het zo hoort (eerst heb je Jan Van Hove er zo sappig van horen vertellen, en dan hoor je de evenzeer enthoesiaste Pol Vissers) dan denk je als twintiger : "Wat missen de jongelui tegenwoordig toch veel pretentieuze loze pret ! En wat een rijkdom aan muziekkennis gaat er bij hen niet verloren !". En eerlijk gezegd, 'k ben er ook bij. De manier waarop de resterende "Vagebonden" zo over de muziek kunnen spreken - met al dat amusement rondom - zou elke jeugdafdeling wel een meculpa doen slaan.

Je zou haast gaan zeggen dat Pol's generatie met muzieknoden werden gevoed. En een beetje was dat misschien wel waar. Laat ons zeggen dat hun muzikaliteit nochtans voor een deel uit dwang ter wereld werd gebracht, want had je capaciteiten en leerde je geen muziek, dan stond de gezaghebbende brouwer Moortgat wel eens een keertje voor de deur.

De muziek benam veel uren uit Pol Vissers' leven. Maar er was nog méér dan dat. Van een piston of tuba, of bugel alleen kan je niet leven. Je had daar ook nog de automobiels. De Minerva's bijvoorbeeld, waarvan Pol er een aantal heeft helpen monteren. En in hetzelfde Antwerpen kwam Pol zelfs in de conciërgerie van Chevrolet.

De oorlogsomstandigheden, die vooral in de stedelijke agglomeratie lelijk huis hadden gehouden, dreven het gezin Vissers-Van Asch terug naar Breen-donk. Bij vader Ward den Ijzeren werd de smidse spoedig een tamelijk drukke wagenherstelplaats. Zodanig dat, onder stuwing van Victor Moortgat, het niet lang meer duurde of de Visserssen hadden hun eigen inplanting aan de K. Astridlaan.

Met broer Albert werd aan een Volkswagenbedrijf begonnen, waarvan de concessie via een Engels makelaar werd bekomen. Ondanks een zekere vrees (de Duitsers waren nog maar pas overwonnen, en bij velen bleef de haat voor al wat Duits was nog een lange tijd leven) ging het VW-Studebakerbedrijf goed van stapel. Wij maken hier zeker geen reclame wanneer we zeggen dat de VW snel zijn degelijkheid had bewezen. Het koperspubliek stond klaar, terwijl de eerste bekende rode etiketjes op de wagens werden geplakt. Vissers PVBA.

Wanneer men vraagt wie nu eigenlijk de eerste Vissersauto in ontvangst heeft genomen, dan moet er toch wel even nagedacht worden. Maar na een poos komen namen uit de bus als een Stan de Raeymaecker, Staf Vivijs (jawel, heu pardon), Louis Dewit, Mevr. Van de Ven, Jos Snackaert en natuurlijk de firma Moortgat.

Zelfs Coppi, de grote Italiaanse Championissimo, is een keer bij Pol en Albert afgestapt. Tuurlijk kocht hij er geen VW (hij zal wel met een natioanale Fiat gereden hebben), maar, tijdens een oefentocht tussen twee wedstrijden in kwam Fausto prompt aan zijn zadel sleutelen.

Tante Terry en Nonkel Bob kwamen er hun naftbak vullen, terwijl Willy Van der Steen - vader van Suske en Wiske - ooit zo enthoesiast was over de service, dat hij voor het toen nog kleine Fonske Vissers een "Proficiat" in het album heeft geschreven.

Eenzelfde "Proficiat" zouden ook wij in het bedrijfsalbum willen schrijven, want hoe Pol en Albert erin geslaagd zijn hun zaak op te werken tot één van de bekendste uit de streek, dat verdient op zichzelf een vermelding. We vragen ons af of zoiets nog nodig is : zouden "les Frères d'Itoren" het al lang niet in onze plaats gedaan hebben ? En is Pol, op muzikaal vlak, ook door de Leonarduskring niet gedecoreerd geweest ?

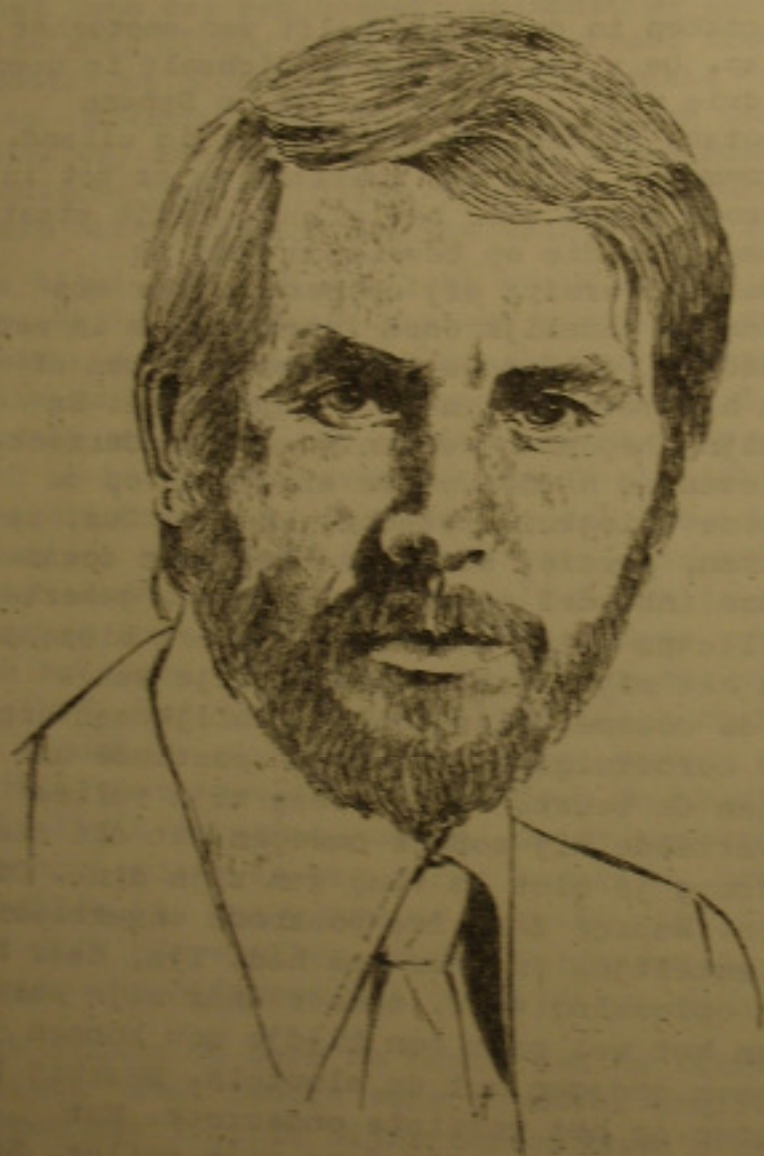
BeRt.

- - -

Kennismaking met

"Het is wonderlijk hoeveel goed
goedheid kan doen" (Canon Moseley)

Reeds lang vóór hij omschakelde tot Breendonkenaar werd Karl Peeters ons gesignaleerd door een goeie kennis die daarbij nadrukkelijk had gezegd: "Daarmee moet je beslist kennismaken. De Schakel en de Kultuurkring zouden er wel eens baat kunnen bij hebben ..."

Die duidelijke wenk hebben wij niet in de wind geslagen. Van zodra wij vernamen dat hij met vrouw en kinderen mijn intrek had genomen in het huis aan de Breendonkstraat dat pas door oud-pastoor De Roeck was verlaten, zijn wij, samen met Maria Schelkens, bij het echtpaar Peeters de parochiële onthaalbrochure gaan aanbieden. 't Was op een vrij warme januariavond. De ontvangst was zeer gul en het babbeltje met mevrouw - "zeg maar Lutje", inviteerde zij spontaan-innemend zeer gemoedelijk. "Jullie moeten beslist op Karl wachten", drong zij aan. "Hij kan elke minuut thuiskomen. En..hij zou het mij moeilijk vergeven, moest ik jullie laten vertrekken zonder even met hem kontakt te hebben genomen"

Aan dergelijk verzoek konden wij moeilijk weerstaan. En in afwachting van zijn komst hebben wij bij Lutje gepoogd een en ander van haar heer genaald te krijgen. Niet zonder resultaat, zoals verder kan gelezen.

KARL PEETERS

Wij hebben inderdaad niet lang hoeven te wachten. Breed glimlachend - een trek die hij blijkbaar gemeen heeft - met zijn vrouwtje - heeft Karl ons begroet. Ook hij stond erop alle vormelijkheid achterwege te laten en hem zonder omwegen met de voornaam aan te spreken. Bij hem dezelfde spontaneiteit als bij Lutje. Ook dezelfde eenvoud : sieraad van mensen die werkelijk wat betekenen en die het daarom niet nodig hebben zich achter schijn te verschuilen. Het gesprek dat langer uitviel dan aanvankelijk gedacht, doordat het - zoals Maria Schelkens bij het huiswaartskeren zei - zo geweldig boeiend was, werd door Karl afgerond met : "Waar ik enigszins kan en waar zulks nodig is, ben ik graag bereid een socio-cultureel hulpje te bieden". Dit klonk natuurlijk niet in dovemansoren. En gelukkig met deze aanwinst voor Breendonk hebben wij afscheid genomen.

Wij hebben Karl en zijn vrouwtje nadien nog vaak teruggezien. Hij is trouwens spoedig lid van de Kultuurkring geworden. Naar aanleiding van de jongste CENTRUMFEESTEN heeft hij overigens de taak van kwisleider op zich genomen. "Wie beter dan een advocaat komt hiervoor in aanmerking", hadden wij toen geopperd. En, zoals steeds met de glimlach - was Karl bereid deze ondenkbare job op zich te nemen. Zoals geweten heeft hij het er met brio afgebracht.

Karl en Lutje waren ook bestendig te zien bij diverse socio-culturele manifestaties. Vrienden vroegen ons alsdan wie die beiden waren. Dit heeft ons doen besluiten hen - ten behoeve van Schakellezend Breendonk - wat dichter te benaderen en de alsdan opgestoken kennis, vooral dan omtrent Karl, in de hiernavolgende regels weer te geven.

Karl Peeters stamt uit een gezin van vier zonen. Voor dochters was er blijkbaar geen plaats. Vader Jan heeft zich, na zijn huwelijk met de inmiddels reeds twaalf jaar overleden Jeanne Van de Velde, definitief in Puurs gevestigd. Zoon Karl zag niet in Puurs maar wel in de pas opgerichte materniteit van Bornem het levenslicht. Na een tiendaagse stage aldaar keerde hij met moeder naar de ouderlijke woonst in Puurs terug. Wij zeggen wel degelijk "terug", vermits hij er voordien, weze het "klandestien" reeds negen maanden had vertoefd...

In Puurs zou Karl Peeters de belangrijkste bladzijden van zijn weliswaar nog jonge levensboek schrijven. In deze voormalige kantonhoofdplaats deed hij zijn lagere studies aan het Sint Jan Berchmansinstituut. Voor het middelbaar stapte hij over naar het O.L.Vrouwcollege in Boom. Hij koos er de grieks-latijnse richting en was jaargenoot van onze sportkronieker, Cois Verbeeck, die evenwel in de latijns-wiskundige zijn heil had gezocht. Met een schitterend einddiploma op zak maakte hij de sprong Boom-Leuven. In de Alma-Mater begon hij met een jaar "geschiedenis" om vervolgens "de rechten" aan te pakken. Eerder uit opportunistische overwegingen heeft hij rechtskundige studies verkozen. Veel liever was hij verder gegaan in "de geschiedenis". Want Karl is a.h.w. vergroeid met geschiedenis en al wat er om en rond draait. Die permanent-aanwezige honger naar kennis van het verleden en het steeds maar dieper willen doordringen in het bestaan van onze voorouders, vooral deze uit Klein-Brabant, zijn overigens - zoals verder kan gelezen - bepalend geweest voor zijn buiten-beroepse activiteiten.

Keren wij echter terug tot Karl en de K.U.L. Daar zien wij dat hij, zonder ook maar eenmaal te falen, promoveerde tot "licentiaat in de rechten" en was hij dus jurist.

Even "tussenhaakjes" een misverstand rechtzetten.

Jurist is geenszins synoniem van advocaat. Wel is een advocaat steeds een jurist, 't zij in de hoedanigheid van doctor, 't zij in deze van licentiaat in de rechten. Wij dachten dat het wel nuttig was in enkele lijnen te schetsen hoe een jurist advocaat kan worden. De kandidaat-advocaat moet vooreerst beëdigd worden door het Hof van Beroep. Daarna zal hij, na voorlegging van een certificaat van goed gedrag en zeden, een verzoek doen tot inschrijving aan de balie van een rechtbank. Hij moet zich hierbij verplichtend laten "patroneren" door een gevestigd advocaat. Gedurende een bepaalde tijd mogen er gebeurlijke bezwaren tegen de kandidaat ingediend worden bij de "Raad van Advokaten" van die rechtbank. Komen er geen bezwaren of worden deze afgewezen, dan besluit genoemde raad tot inschrijving. De kandidaat is meteen volwaardig advocaat. Hij mag dan van stonde af volledig zelfstandig optreden of "pleiten" zoals dat in vaktaal heet. Toch zal hij nog een driejaarlijkse stage bij een gevestigd advocaat moeten doormaken. Doorgaans is dat bij deze die het "patronerschap" heeft waargenomen. Die stage is best te vergelijken met de specialisatie door geneesheren, die ondertussen ook als volwaardige artsen mogen praktijk uitoefenen." Tot zover deze inlassing.

Om nu terug het geval van Karl aan te snijden. Hij liet zich inschrijven aan de balie van de Mechelse rechtbanken. Het "patronerschap" berustte bij de huidige stafhouder van de balie, advocaat Vic Dewachter, zoon van de onlangs overleden Puurse letterkundige Richard Dewachter. Bij deze eminenten advocaat, specialist in onteigeningen, heeft Karl tevens zijn nu pas beëindigde stage volbracht.

Nog even een misverstand uit de wereld helpen. Een advocaat mag nooit op meer dan één plaats gelijk kantoor kiezen. Voor Karl Peeters is die kantoorplaats (voorlopig) Mechelen. Vandaar de voor velen onbegrijpelijke afwezigheid van een muurplaatje aan zijn woning in de Breendonkstraat.

De studies hebben Karl niet belet zich ook als jong mens uit te leven. Hij deed aan sport en was een K.S.A.-er tot-en-met. In de Katholieke Studenten Aktie kreeg hij een degelijke vorming en verwierf hij zelfstandigheid en persoonlijkheid, kwaliteiten die hem later zeer nuttig zouden zijn.

Dat de K.S.A.'er Karl Peeters ook in de Leuvense katholieke Studentenbeweging een rol zou spelen, was haast onontkoombaar. Hij werd er inderdaad vrij snel bestuurslid van het Katholiek Hoogstudentenverbond, waarmee hij zeer actief deel nam aan "LEUVEN VLAAMS". De strijdbare vlamming kreeg hiermee gestalte.

Ook Amor kwam bij hem op bezoek. Lutje - voluit Lutgarde Van Hoof uit Reet - maakte op hem zo'n onweerstaanbare indruk en hij blijktbaar ook op haar, dat zij maar liefst zo vlug mogelijk zijn gehuwd, zegge op

26.07.1971 "voor de ket" en twee dagen later "voor de ket".

Zij wachten zich aanvankelijk in Leuven, vervolgens in Mechelen en in december van vorig jaar onze Breendonk-gemeenschap te komen aanvallen. Inmiddels heeft Lotje, die langere tijd is aan het Sint-Bertrandsinstituut of de Kroon School voor Taalwetenschap te Antwerpen, hen tot twee vaker van twee schattige kinderen gepromoveerd.

Waarom zij precies in Breendonk hun tenten kwamen opslaan? Om te bejagen onze typische buitenlanders niet als stakemonnen. Zij zochten alleen een aangename woonst halverw Mechelen en Antwerpen, naar allereerste nog in Klein Brabant, ~~waarmee~~ Karl - zoals dat dichtertelijk wordt uitgedrukt - zijn hart heeft verpand. Het huis dat zij nu aan de Breendonkstraat betrekken, blijkt helemaal aan hun verlangens te voldoen. Ter vagen is de verplaatsing door het naar Antwerpen en voor Karl naar Mechelen zeer gewaardigd.

Beide zijn vol lot over hun haren, waarmee zij veel contact hebben. Zij worden het zeer vriendelijke en attente mensen, die hun gezin helpen waar zij kunnen en om wie Karl en Lotje op hun beurt ook graag een helpje bieden. Eigenlijk is hun gedragingen als zij zijn, gaat zij ook liefst met evenveelge mensen om.

De kennismaking met Breendonk als leefgemeenschap is verder zeer positief uitgevallen. Karl kan zijn ver- en bewondering niet verbergen voor de talloze activiteiten van de diverse kringen, raden en organisaties. In onze gemeente, waar hij zich eerder aan een betrompen en berustende dorpsgeest had verwacht, ziet hij van alles gebeuren dat daarbij bijlange niet van minderwaardig allezi is. "Wat hier op touw gezet wordt, zij het door volwassenen of door jongeren, kan met het beste wedijveren en ziet men niet vaak elders realiseren, zelfs niet in grotere gemeenten of steden, die mochtens over een veel groter arsenaal aan krachten en mogelijkheden beschikken." Tot daar Karl over Breendonk en hij denkt daarbij aan het ons reeds sterk bekende CENTRUMKOMPLEX, aan 't SCHERK, aan BRONTA, aan de CHIRC, aan de JEUGDRAD, aan de KULTUURKING en nog zoveel andere raden en benden.

Onze SCHAKEL draagt niet minder zijn bewondering weg. "Een soldatenblad met dorpelijke allures tref je nergens aan", luidde zijn kordate uitspraak. Hij is vooral verrast door de presentatie, de sprekende en meekvol getekende titels en verlichtingen, door het groot aantal medewerkers, door de uiteenlopende rubrieken, door de degelijke, vaak uitgebreide teksten en de de regelmaat waarmee ons lijfblad verschijnt. Vooral dit laatste spreekt hen aan. "Wie brengen jullie de moed op en waar halen jullie de tijd vandaan om maandelijks zo'n volumineus blad klaar te stomen?" vroeg hij ons zonder bepaald een antwoord af te wachten. Hij kwam er daarbij rond voor uit dat hij DE SCHAKEL volledig doornooit, maar dat de maandelijke portretjes, de Kennismakingen en de Dagklapper zijn favorietartikelen zijn.

Als je bij Karl naar zijn interesses en hobby's informeert, krijg je prompt als antwoord: "Alles wat van ver of dichtbij de geschiedenis raakt, vooral dan deze van Klein Brabant." Hij motiveert dat als volgt:

"Ik ben inderdaad Klein-Brabander in hart en nieren. Kan ook bezwaarlijk anders met een afkomst en een leven als het mijne. Vader is geboortig uit Liezele, woonde tijdelijk in Lippelo om na zijn huwelijk in Puurs te belanden. Moeder werd geboren in Bornem en groeide er op. Ikzelf slaakte mijn eerste kreet in Bornem, bracht m'n volledige jeugd door in Puurs en resideer nu in het Klein Brabantse Breendonk, aan de rand van het Vaartland en Groot Brabant".

Als volbloed Klein-Brabander, daarbij besmet met de geschiedenis- en folklorevirus kon het moeilijk anders of Hij moest zich gaan ingraven in het verre of nabije verleden van zijn geboortestreek. Hij droomt er overigens van ooit eens de geschiedenis van Klein Brabant te schrijven. Hierin zou Breendonk uiteraard een plaats krijgen.

Een terloopse opmerking van Karl : "De fusie van de Klein Brabantse gemeenten, zoals zij figureren in het koninklijk besluit dat ter bekrachtiging aan de Kamers werd voorgelegd, noem ik een monster : socio-cultureel totaal onverantwoord. Zo het toch tot fusie moest komen, dan had het deze van alle Klein Brabantse gemeenten samen moeten zijn". Wij kunnen zijn standpunt volledig onderschrijven.

Parallel met zijn geschiedkundige navorsingen lopen zijn activiteiten als heemkundige. Te dien aanzien citeren wij de Grote Van Dale : "Heemkunde is de lokale, folkloristische aardrijkskunde." Karl is niet zomaar voor de eer lid van de HEEMKUNDIGE KRING VAN KLEIN BRABANT en secretaris van het streekmuseum DE ZILVER REIGER in Weert, een toeristisch, cultureel-heemkundig centrum waar veel aandacht wordt geschonken aan verdwenen en kwijnende ambachten uit de streek, alsmede aan de verdwenen flora en fauna. Voor dit museum heeft hij een dikke boon over. Hij zal geen kans laten voorbijgaan om het te verrijken met een of ander voorwerp of toestel uit vroeger tijden. Hij wil zelfs een oproep doen tot de Schakel-lezers die een of ander zeldzaam voorwerp of tuig zouden bezitten dat verband houdt met verdwenen of kwijnende ambachten hier ten onzent om die dingen ofwel te schenken of in bruikleen of tegen betaling aan de Zilverreiger af te staan.

Als lid en medestichter, nu vijf jaar terug, van de Klein Brabantse afdeling van de Wielewaal kan Karl Peeters zich ten volle uitleven als natuurliefhebber, met het aksent op liefde tot de vogels, liefst de minder gekenden.

Nog een andere liefhebberij, die weer Karl's hang naar de geschiedenis verraadt, is de stamboomkunde. Hij heeft namelijk een merkwaardige stamboom van de familie Peeters opgebouwd die zowaar tot 1580 teruggaat. Het overlopen hiervan leert ons o.m. dat zich in zijn familie meerdere "kollektors van belastingen" bevonden, daarbij ook een stel brouwers. Vaak combineerden de Peetersen de beide beroepen. Soms kumuleerden zij die beroepen nog met dit van herbergier. Ookmaakt de stamboom melding van een vermaard "toeker", die veertien hazen op één avond kon vangen.

Een voorname vrouwelijke spruit uit de Peetersclan, nl. Alida ° 04.12.1843, huwde met Louis De Naeyer, stichter van de alomgekende ketel- en papierfabriek met die naam. Wij stellen tevens vast dat vele Peeterstelgen genothebbers waren van een studiebeurs, gesticht door een Peeters zelf of een aanverwante. Hieronder de familie van MARSELAER, die destijds haar kasteel had aan de gelijknamige dreef in Malderen, genoegzaam gekend door de "gesponsorde" Brontavoetgangers. Bedoelde familie was zeer bevriend met paus Adrianus V, de enige Nederlandstalige die het ooit tot het hoogste kerkelijk ambt heeft gebracht. Een ander belangrijke aanverwant was Antoon Van Opstal, de voorvader van wijlen oud-premier Theo Lefèvre.

Waar Karl Peeters met een drukke advocatenpraktijk, die hem zelden vóór 11 uur toelaat aan zich zelf te denken, de tijd haalt om al die belangrijke nevenactiviteiten de baas te kunnen, is voor ons een niet te beantwoorden vraag. Nog minder kunnen wij begrijpen hoe en wanneer hij het klaar speelt een rechtskundig praatje te verzorgen in het weekblad KLEIN BRABANT-VAARTLAND en hoe hij de belofte zal inlossen om afwisselend met Bert De Clercq in onze SCHAKEL "Een beetje Recht" te brengen. Hoé dan ook, wij nemen Karl op zijn woord en verwachten af en toe een bijdrage.

Tot daar de kennismaking met Karl en Lut die wij namens DE SCHAKEL voorspoed en geluk toewensen in het al dan niet gefusioneerde Breendonk.

Staf VIVIJS.

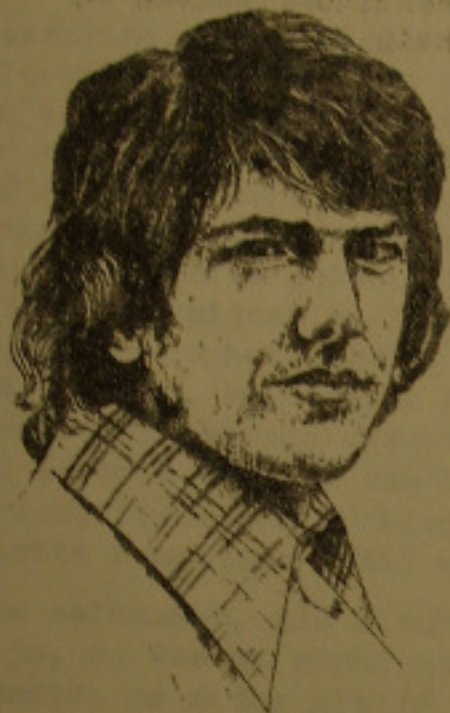
- - -

Liefde is...

*... alles oprapen wat
hij laat slingeren.*

DE MAN IN DE RIJKER

In KLEIN BRABANT-VAARTLAND staat het te lezen, in de DAGKLAPPER van deze maand wordt er terloops melding van gemaakt : "Bert De Clercq (Schakel-Bert) heeft een boek geschreven, onder de veelzeggende titel "FRUT ~~en~~ MAONAISE".

Een Breendonkenaar die een boek geschreven heeft ! Wees met ons akkoord, beste lezeres en lezer, dat zulks geen gewoon feitje is. Als dorpsgenoten kunnen wij er trots op gaan. En wij, als Schakelverantwoordelijke, des te meer. Vindt dit boek niet in zekere zin zijn oorsprong in de Schakel. Bert zegde het ons toch. Zijn eerste bijdrage tot De Schakel - we herinneren het ons nog zeer levendig - dateert van september 1969. De auteur was toen amper vijftien. Hij overhandigde ons die bijdrage, getiteld MISDIENAARS, ALLEMAAL MISDIENAARS, met een zekere schroom, maar ook met een niet te miskennen trots. Trots die achteraf gewettigd bleek te zijn. Hij vroeg ons, ~~of~~ wat schuchter, of hij mocht doorgaan, waarop wij volgaarne ja hebben geantwoord.

Wij menen ons nog te herinneren, dat wij hem toen zo iets zegden van : "mits ernstig werken en volhouden kan je het nog ver schoppen in het schrijverswereldje". Of verbeelden wij ons dat nu ?

In elk geval, Bert heeft een boek geschreven en wij zien nog niet teveel Breendonkenaars hem dit nadoen.

Wij vonden het daarom gepast hem n.a.v. het verschijnen van dit werk enkele vragen te stellen. Zoals hierna kan gezien, heeft hij deze vragen zeer bereidwillig, gevat en eerlijk beantwoord.

WAT ZET EEN JONGE MAN AAN TOT HET SCHRIJVEN EN PUBLICEREN VAN EEN BOEK ?

Schrijven is een hobby als een ander. Maar wat haalt het uit alleen maar voor zichzelf te schrijven ? Dat heeft geen zin. Schrijven doet men om ooit gelezen te worden. Anders zou dat ruiken naar een soort literaire masturbatie, zie je. Daarom stuurde ik te gelegener tijd cursiefjes binnen, voor publikatie in De Schakel : zo bereikte ik dan toch ('k zal niet zeggen een "massa", maar toch een groot aantal) lezers. Sommige lezers vonden de "Open gedichtjes", en de kolderstukjes niet zo slecht, en dat deed me - nu 'k in afwachting van m'n legerdienst toch een zee van tijd heb - naar een uitgever hollen.

WAS JE GEEN MOEILIKHEIDEN MET HET VINDEN VAN EEN UITGEVER ?

Als je als beginneling ergens terecht komt, heeft men het zo al moeilijk om de "gevestigde" orde binnen te treden. Dat heb ik ook ondervonden. Een grote Vlaamse-Nederlandse uitgeverijfirma kreeg m'n script opgestuurd; zij vond de FRUT EN MAONAISE in z'n genre het lezen zeker waard, maar liet me weten dat ze haar "ernstig gelast" bij de concurrentie niet wou ver-
lijken. De vennootschap in kwestie was meer gespecialiseerd in zeer intellectuele (?) boekwerken. Niettemin kon ik met haar aanbeveling gaan aankloppen bij de uitgeverij van Ghijzen en Co. Onmiddellijk kreeg ik ook van die firma een beleefde brief terug, en 'n telefoontje, waarmee ze berichtten dat ze tot 1978 volgeboekt waren.
Tot ik 'n tip kreeg die me bij Baeté binnenbracht, zodat m'n FRUT EN MAONAISE momenteel in Puurs wordt "gebakken". Ik bedank hen langs deze weg nogmaals omdat ze aan een "beginner" toch de kans gegeven hebben iets in boekvorm te laten verschijnen.

OP HOEVEEL EXEMPLAREN WORDT DE "FRUT EN MAONAISE" UITGEGEVEN ?

Daarop zou ik niet zomaar voor de vuist weg een correct antwoord kunnen geven. We zullen zien hoe de Noel draait.

BEN JIJ, SCHRIJVER, NU VAN PLAN DE SCHAKEL VAARWEL TE ZEGGEN ?

Dat zou maar al te kras zijn, hé ! Neen, bijlange niet, want m'n bundel zie ik feitelijk als een bevestiging = in boekvorm .. van mijn verknochte medewerking aan De Schakel. 'n Soort Nieuwjaarscadeau voor alle Schakelwars. Echt waar, 't is ik 30 jaar zijn (en m'n financiële schaapjes op het droge). 'k zou het ganze pakket kado doen aan onze abonnees. Naar met het dopgeld alleen kan niemand op z'n poten blijven staan. Van de andere kant moet men nu ook weer niet denken dat het uitgeven van 'n boek zo lonend is... Ver van ! Neen, schrijven blijft een hobby, die voor mij in "De Schakel" is gestart en in "De Schakel" zal blijven !

GAAN ER NOG BOEKEN VOLGEN ?

Dat weet ik zo niet. Afwachten wat FRUT EN MAONAISE zal worden. Als het bijvoorbeeld zo zou gaan uitdraaien dat de fiscus m'n straat overrijft, dan kan ik misschien in de toekomst wel zeggen : Bai, bai, boek.
Persoonlijk vind ik het nonsens dat de staat belastingen heft op (ja, in alle bescheidenheid) kunstvolle hobby's. Akkoord, daar zijn breed-schrijvers die met hun boeken méér dan enkel de kaas op hun boterham verdienen, maar waarom dan de echte "amateurs" direct langs zo'n maat-regelen alle inkt uit de pen nemen ? Beginnende industrieel krijgen bijna steeds fiscale gunsttarieven. Waarom beginnende schrijvers op schilders ook niet ?

Pas op ! denk nu niet dat 'k me een "artiest" voel hé ! 'k Blijf den Bert, doodgewoon; m'n haar zal trouwens even kort blijven, en aan een baard denk ik niet.

VERANDERT DE "FRUT-EN MAONAISE" IETS IN JE LEVEN ?

Het antwoord hierop is hierboven reeds gegeven : neen! Ik zou het alleen maar spijtig vinden, moesten de "mensen" mij nu anders gaan bekijken. Ik ben nuchter en realist genoeg om niet te gaan oplopen met een boekje. Zie je, toevallig kan ik vlug een paar woorden op papier zetten. Dat is een gave. 'k Men bijvoorbeeld zelf niks van muziek, anderen weer wel. Zo zijn er weer andere mensen die enorm goed zingen, vissen, voetballen, tuinieren...Zijn dat daarom "speciale" mensen ? Ik meen van niet. Ieder mens heeft talenten. Enkel nog dit : die talenten verschillen.

Staf Vivijs.

voor Oranje. Rust kwam met 1-1. Na de pauze bleef St. Amands gevaarlijk aanvallen. Hun tweede doelpunt was een rechtstreeks binnengeschopte hoekschop... en iedereen dacht : de wedstrijd is gespeeld. Rik Stevens dacht er anders over : hij had goed gezien dat de St. Amandse keeper zich zou misrekenen op een hoogbotsende verre trap van laatste man Firmin Steenackers; Rik was passend toegelopen en hoewel hij nog sterk werd gehinderd door de St. Amandse stopper bracht hij de ploegen opnieuw gelijk : 2-2. De klap op de vuurpijl kwam er tiental minuten voor afblazen, toen Cois Maes zorgde voor een derde Breendonkse goal. Met de moed der wanhoop wierp de thuisploeg alles in de aanval en amper een paar minuten voor afblazen, gebeurde het : Firmin Steenackers trapte onbegrijpelijk naast de bal, een toegesprongen St. Amandsenaar dribbelde kalm de keeper en het was 3-3. Natuurlijk ontgoocheling bij Oranje om de op de valreep verloren gegane overwinning.

Op zondag 16.11 komt Mariekerke op bezoek. Andermaal een zware dobber.

VOGELPIK :

In "Ons Kleinbrabant (nr 43 van 14.11.75) lezen we volgend artikel :

BREENDONKSE VOGELPIKMAATSCHAPPIJ "BROUWERSHUIS" VIERT KAMPIOENEN.

Maatschappijen waar er aan vogelpik wordt gedaan vind je nog heel veel in de streek van Klein-Brabant. Een dorpsherberg die zich een beetje respectert houdt er wel zo een klub op na. Het is bovendien een nuttig en amusemant tijdverdrijf waar manlief zich tussen vrienden ongedwongen kan uitleven. Ook moeder de vrouw gaat regelmatig wel eens mee en hanteert met kundige hand de werpinstrumenten. En zij weet verduiveld goed in welk ringetje nu precies de hoogste puntenkwotering te rapen valt. Tijdens het voorbije weekend hield de bloeiende vogelpikmaatschappij "Brouwershuis" uit Breendonk haar clubkampioenschappen 1975. Naast 23 mannelijke deelnemers kampten een 6-tal dames voor de titel in hun categorie. Het is verbazend hoe ontzettend snel deze Breendonkse club een snelle doorgang kende. Immers op 10 november 1972 werd deze vogelpikmaatschappij van de doopvont gehouden in café Brouwershuis. In die tijdspanne van drie jaar ging het ledenaantal razendsnel de hoogte in. Thans maken 47 leden deel uit van het gezelschap. Zowel mannen als vrouwen zijn er aangesloten. Elk jaar wordt er een clubkampioenschap ingericht. Vorige zaterdag werd dit voor de derde maal doorgang.

Het kampioenschap bestaat uit vier afzonderlijke prijskampen die om de drie maanden gehouden worden. Uit de samentelling van de vier worpen resulteert in de kampioen(e). Dit keer werd Cyriel Van Steen de onbetwistbare overwinnaar bij de heren. Bij de dames werd Alice Philips tot kampioene gekroond.

Regelmatig worden er wedstrijden ingericht tussen diverse clubs uit de streek. De Breendonkse vogelpikmaatschappij "Brouwershuis" liet zich tijdens dergelijke prijskampen niet onbetuigd. Zo werd er met 14.000 gewonnen van Noeveren-Boom (13.550). Ook de andere Breendonkse club "Achterheide" moest reeds tweemaal de duimen leggen voor "Brouwershuis", respectievelijk zegevierde deze laatste met 8.250 tegen 8.225 en met 10.520 tegen 9.930 punten.

Eventuele kandidaten die graag zouden aansluiten bij deze vereniging kunnen altijd terecht bij één van de bestuursleden of in het lokaal "Café Brouwershuis", Dorp, 56 Breendonk. Tel. 031.86.78.58.

Het Bestuur : Erevoorzitter : Bert Moortgat, voorzitter : Jules Cop; ondervoorzitter : Felix Kerremans, sekretaris : Alfons Flies, schatbewaarder : Gustaaf Van Overloop, lid : Alfons Goossens. "

Graag volgende bedenking : we weten dat Breendonk haast ontelbare maatschappijen telt als de vogelpikkers "Brouwershuis" waar op een of andere manier aan sport gedaan wordt, waar klubs- en interklubkampioenschappen bestaan, waar (meestal) fantastische resultaten behaald worden en democratische nederlagen geleden.

Alstublieft, leden van deze verenigingen, kruipt eens in uw pen en bezorgt ons (af en toe) eens een verslagje van het wel en wee van uw "sociëteit". Uw vrienden en de Schakellezers zullen U er dankbaar om zijn

...

voor de beloofde praatjes met Breendonkse wielrenners evenals meer en uitgebreider nieuws over Oranje Boven's miniemenploeg moeten we verwijzen naar volgend Schakelnummer. Wij verontschuldigen ons alvast bij de supporters en beloven met de hand op het hart dat ze zullen mogen rekenen op een paar extra regeltjes.

tot zolang.

DAAGklapper

OKTOBER 1975.

Woensdag 15.

Het kermisgewoel was voorgoed uit de Breendonkse dorpskom verdwenen. Er stond nog wel een eenzaam kraam te wachten op zijn vertrek naar het volgende feest, maar spoed zat er blijkbaar niet achter.

Donderdag 16.

Wel met een belangrijke vertraging willen wij de Schakellezers ter kennis brengen dat Teresa VAN GERWEN, tekenlerares aan ons St. Ignatiusinstituut, in galerij DE GREEF te Brussel, in de loop van de maand september 11., een tentoonstelling heeft gehouden van haar merkwaardige kunstschilderijen. Deze eenvoudige en zeer sympathieke dame heeft - en dat zullen zich vele lezers nog herinneren - tijdens de jongste OPEN DEURDAG in de Meisjesschool enkele van haar werken geëksposeerd. Kenners getuigden toen dat Teresa's kunst van het zuiverste gehalte is en dat zij zonder enige twijfel in de kunst nog zeer hoge toppen zal scheren.

Vrijdag 17.

Tot onze grote verwondering stond er op de Veurt nog niet eens een pril begin van kermisvreugde. Normaal gesproken moest het daar volgende zonen maandag pretmaken zijn. Of zou de Veurt het voor de eerste maal sedert lang zonder smoutebollen, paardemolen, schietkraam en spinsuiker moeten stellen? Goed mogelijk, vermits men de laatste jaren hoe langer hoe meer kan vaststellen dat de straatkermissen verdwijnen als sneeuw in een warme zon.

De verwarmingsmiserie in onze school heeft vandaag ook haar einde gekend. De installatie is terug in orde zodat het gedaan is met dikke jassen in de klas en verhuizingen naar links of rechts.

Deze avond greep in Galerij LANDHUIS te Bornem de opening plaats van een tentoonstelling van de jongste beeldhouwwerken van Maurice PELGRIMS uit Willebroek. Ieder herinnert zich zeker nog het grote succes dat deze authentieke kunstenaar kende op de Centraalbouweesten vorig jaar. Wij twijfelen er niet aan dat weer velen kunstliefhebbers zich bezitter van zijn fraaie werken hebben willen maken.

公 署 啟 事

本署為辦理各項事務起見，特設秘書處，凡有關於本署事務，請向秘書處接洽。此啟。

公 署 啟 事

本署為辦理各項事務起見，特設秘書處，凡有關於本署事務，請向秘書處接洽。此啟。

公 署 啟 事

本署為辦理各項事務起見，特設秘書處，凡有關於本署事務，請向秘書處接洽。此啟。

公 署 啟 事

本署為辦理各項事務起見，特設秘書處，凡有關於本署事務，請向秘書處接洽。此啟。

公 署 啟 事

本署為辦理各項事務起見，特設秘書處，凡有關於本署事務，請向秘書處接洽。此啟。

公 署 啟 事

本署為辦理各項事務起見，特設秘書處，凡有關於本署事務，請向秘書處接洽。此啟。

公 署 啟 事

本署為辦理各項事務起見，特設秘書處，凡有關於本署事務，請向秘書處接洽。此啟。

Het gezin Karel De Win en Van Ranst Ida werd vergroot met een zoontje dat Kurt werd genoemd. Aan dit gezin wenst De Schakel een hartelijk proficiat.

Donderdag 23.

In de sporteditie van "Het Nieuwsblad" lazen wij onder een reuzetitel dat Jean Luc Vandenbroucke zegekoning is van de amateurskategorie 1975 maar... dat onze Breendonkse Fons DE WOLF de revelatie werd van het seizoen. Enkele dagen later zou dit nog eens herhaald worden wanneer er dieper werd ingegaan over de zegestand bij de junioren 1975. In beide kategoriën wist Fons heel wat overwinningen te halen zodat hij op nationaal gebied een grote bekendheid heeft verworven.

Vrijdag 24.

De Breendonkse boeren haalden de bietenoogst binnen. Jef Tierens vroeg zich af of hij volgend jaar op zijn veld nu een sportkompleks zal zien of...terug bieten.

Zaterdag 25.

De Volksdansgroep Annemarieke had weer enkele belangrijke opdrachten ontvangen voor twee folkloristische avonden in een bekend hotel, gelegen langs de autostrade te Aartselaar, waar nogal wat voetbalploegen een onderkomen zoeken wanneer ze in afzondering gaan voor een belangrijke wedstrijd.

De K.W.B. hield vandaag in het Centrum haar jaarvergadering.

Zondag 26.

Het was kermis in Willebroek. Dat

betekent dat ook heel wat Breendonknaars zich naar de vaartgemeente spoedden. Ook morgen zullen zij van de partij zijn...

Maandag 27.

om er de traditionele jaarmarkt met nadien misschien wel een uitschuivertje in de vele kapelletjes te wagen. Uiteraard waren we er 's avonds weer om naar het vuurwerk te kijken.

Dinsdag 28.

Als gevolg van de samensmelting met de Gemeentelijke Jongensschool moest het St. Ignatiusinstituut willens nillens aan uitbreiding denken. Met de aanleg van een nieuwe speelplaats, achter het huidig schoolkompleks en bezijden het kerkhof, werd reeds een aanvang genomen. Wat jammer, dat hiervoor een aantal struise populieren moesten sneuvelen. Hopelijk worden deze luchtzuiveraars op een of andere manier vervangen.

Op het uitbreidingsagenda staat ook nog een turnzaal. De huidige feestzaal, die hiervoor momenteel dienst doet is uiteraard te klein geworden. Wij zijn benieuwd wat het zal worden. Al twijfelen wij er niet aan dat het iets zeer degelijks wordt. Dat zijn de Zusters nu eenmaal aan hun reputatie verplicht.

Woensdag 29.

Vandaag werd Jan Vergult, oudste Rijweger en beter gekend onder de naam "DE SINTE" naar zijn laatste rustplaats gedragen. Wij zullen hem altijd als een blijmoedig man blijven herinneren, iemand die hard gewerkt heeft, maar op tijd en stond zijn pleziertje nam, vooral dan zijn dansen en pintpleziertjes. Het mooie portretje dat Turrie Cools in september 1969 aan hem gewijd heeft, zal de sympathieke Sinte a.h.w. vereeuwigen.

Donderdag 30.

Voor de scholen werd een eerste break gemaakt. Het ontspanningsverlof van Allerheiligen was begonnen en liep tot dinsdag. Voor een deel van het onderwijzend personeel betekende dit echter nog niet "platte rust", want er stond een studiedag op het programma.

Vrijdag 31.

's Avonds startte in het Centrum - en dit tot in de vroege uurtjes - een feest van de sportieven uit de KWB. Om alle heibel te vermijden werden ook de dames uitgenodigd. Na een halve kip en een doorzakertje werden de danslustigen losgelaten op de werkelijk toffe muziek van een DJ die een stuk van zijn hart in Breendonk heeft verloren.

Dezelfde avond werd in de Patronaatszaal van Breendonk de nieuwe muziekgroep "Carmina" voorgesteld, een keurige verzameling jonge Orff-spelertjes die o.l.v. Jan De Bondt haar kunnen heeft gedemonstreerd. De "doopplechtigheid" bood een entoesiaste bespreking van het ganse instrumentarium, waarvan de elementen één na één belicht werden.

Het pleit voor deze jeugdige muzikanten dat zij erin geslaagd zijn zelf de regie te voeren voor zulke manifestatie: presentatie en algemeen organisatie-werk berustte in hun handen. De vakkundige, en soms wel geschiedkundige uitleg van de presentatoren paste volledig bij het opzet van de avond die o.a. tot doel had ouders en sympathisanten speels te informeren over de mogelijkheden van een Orff-ensemble.

Vermelden we nog dat de overgrote meerderheid van deze jonge muzikanten in hun vrije tijd nog muziekschool lopen, en dat ze in het zangkoor "In Dulci Jubilo plus volkskunstgroep "Annemarijke" hun meter en peter hebben gevonden. Wij zien uit naar een totaal-show van meter, peter en Carmina ...

Op deze zeer gevulde avond greep in de mooie feestzaal van de Gemeentelijke Jongensschool te Tisseelt de opening plaats van een kunsttentoonstelling naar aanleiding van een lokale handdsbeurs.

Onder de artiesten vernoemen wij Bert Van den Broeck uit Opwijk, die op de jongste Centrumfeesten in juni l.l., zo'n overweldigend sukses kende. Hij liet ook veel groeten overbrengen aan zijn vele Breendonkse vrienden en sympathisanten.

NOVEMBER 1975.

Zaterdag 1.

Naar jaarlijkse gewoonte werd ook nu het feest van Allerheiligen in alle stilte en eerbied voor de doden gevierd. Na de dodenwake in de kerk werd stoetsgewijs naar het kerkhof gewandeld, waar piëteitsvol even in gebed en gedachten werd stilgestaan bij het graf van

onze dierbaren. Vooral werd er gedacht aan diegenen die ons het laatste jaar verlieten, nl. :
Teugels Joannes, Geerts Jozef, Van den Wijngaert Martha, Van den Sande Maria, Piessens Pieter, Broothaers Leo, Delplanque Maria, Steenackers Juliana, Lamberts Leonie, Van Vaeck Maria, Mertens Kamiel, Delplanque Albert, Gevels Maria, Adriaenssens Sophia, De Maeyer Johannes, Steenhuyzen Lodewijk,

Beeckmans Henrica, De Mayer Cornelis, Verbruggen Jozef, Breyne Adeline, Van Dam Virginia, Segers Regina, Goossens Désiré, Dedecker Edward, Slachmuylders Frans, Lauwers Maria en Kerremans Magda.

Zondag 2.

Wie in de namiddag naar de BRT heeft gekeken heeft ongetwijfeld zijn hartje kunnen ophalen aan de prestatie van Jan Teugels te Overijse. Een wielbreuk, gepaard met een val was er de oorzaak van dat Jan enkele seconden achterstand opliep op De Deckere. Een schitterende tweede plaats vonden we echter ook niet mis. Ook de waardering van specialist Roger De Vlaeminck willen we u niet onthouden: "Teugels is misschien geen uitzonderlijk talent, maar hij is het voorbeeld van hard trainen en werken voor zijn sport".

Wie er zeker niet naar gekeken heeft zijn de leden van het zangkoor "In Dulci Jubilo" die vandaag te Zemst voor de zoveelste maal met veel succes optraden. Ons zangkoor wordt zo stilaan een reizende groep.

Maandag 3.

De dikke mist maakte dat het verkeer hopeloos in een knoop geraakte die vaak zo vast werd aangehouden dat het gepaard ging met gerinkel en gerammel.

Het is nu officieel. De 10e Centrumrally zal ingericht worden en dit dan wel op een grootse wijze. Dit lustrum zal door het inrichtend comité op een waardige wijze gevierd worden door het inrichten van een super-rally. Meer details

ontbreken nog, maar de datum ligt nu reeds vast. Noteer reeds nu dat het 11 april 1976 zal zijn, dus de zondag voor pasen, en dat deze rally terug zal in aanmerking komen voor het kampioenschap van Vlaanderen.

Dinsdag 4.

Wij ontvingen een uitnodiging voor een "Trefpunt-Centrummeeting", op woensdag 19 november om 20 uur in - waar anders? - ons aller CENTRUM. Vier parlementariërs, één van de VU, één van de CVP, één van de BSP en één van de PVV, zullen het thema "inflatie" behandelen, elk op zijn gekleurde politieke manier, dat spreekt voor zichzelf. De inrichting van deze, naar Breendonkse maatstaven alleszins merkwaardige manifestatie, berust in handen van Bob Braeckman, die wij onlangs nog in onze Schakel portretteerden.

Donderdag 6.

De verkeerslichten aan de Breendonkstraat waren stuk. Met het gevolg dat het spoedig een verkeerschaos van jewelste werd. Terwijl de wagen op de autosnelweg maar lustig doorvlogen, vormden zich langs beide kanten in de Breendonkstraat een lange file en werd het een levensgevaarlijke onderneming de autoweg te kruisen. En de politie? Niemand gezien.

Vrijdag 7.

Een Tirolerbal in het Centrum georganiseerd door een bergklub, had vandaag plaats. Voor sommigen werd het een begin van waar vakantiegeluk. Zo voor Nest Mertens die het juiste lot had gekocht bij de tombo-la en een reis won naar Voralberg. Weekendwinnaars waren er ook al bij

de vleet. De wijn en het bier in grote kuipen maakten er spoedig een gezellig feest van.

Zaterdag 8.

De Centrumomgeving werd verfraaid met enkele bomen en struiken. Onder de kundige leiding van Frans Van den Heuvel, bijgestaan door een groep natuurvrienden, werd de wandelweg naar de Chirolokalen werkelijk een streling voor het oog. U moet ook maar eens de hemelboom gaan bewonderen die door pastoor Michiels en de beide diakens werd geplant. Wat erop zal groeien weten wij niet, maar we veronderstellen dat het engeltjes of rijstpap zullen zijn.

Het eerste optreden van dansgroep Annemariëk in het GB-hotel te Aartselaar was meer dan een succes. De talrijke aanwezige gasten hebben er danig veel vreugde aan beleefd. In het hotel exposeerde nog een oude kennis van Breendonk, glazenier Frans Van Immerseel. Onder het motto "Van Immerseel - 65 jaar jong" kende deze tentoonstelling heel wat succes.

Zondag 9.

Dat is dan ook de reden waarom verschillende van onze mensen naar Aartselaar trokken om er nog eens de attractieve en visuele kunst van Van Immerseel te kunnen aanschouwen. De prijzen - in vergelijking met zijn tentoonstelling in Breendonk - zijn met reusachtige schreden de hoogte in gegaan.

Om bij te blijven met het volleybalgebeuren vertellen we gauw dat Breendonk in het zaaltje te Kalfort de

plaatselijke B-ploeg ging verslaan met 2-3.

Christa Troch uit de Jan Wemmenackerstraat en de Breendonk-Oranje-Boven-speler De Proft uit Willebroek, botsten op de Molenheide met hun wagens tegen elkaar. Gelukkig bleef het hier bij stoffelijke schade beperkt.

Dinsdag 11.

De Breendonkse oudstrijders herdenken hun gesneuvelde makkers van beide wereldoorlogen. Opvallend was evenwel dat een groot deel van de bevolking apatisch bleef bij deze herdenking van mensen die hun leven gaven voor de verdediging van ons land.

Woensdag 12.

De mist bleef maar hangen. Om die reden waarschijnlijk een erg verkeersongeval op de brug over het kanaal van de autoweg Brussel-Antwerpen. Een zware vrachtwagen nam de leuning volledig mee en reed te pletter op de brugpeiler. De bestuurder was niet meer te redden en de auto bleef op de rand van de brug hangen.

De EN TOCH SCHIJNT DE ZON-ers wijdten vanavond, in een van de nette vergaderlokalen van het Centrum, een ernstige bespreking van "De Dag van de Vriendschap", te weten het jaarlijks groot feest (eucharistieviering, banket en ontspanning) voor de Breendonkse gehandikaptten. Ze legden tevens de eerste hand aan het programma van de volgende paardenwedrennen, die beslist nog veel attractiever zullen omlijst zijn dan vorig jaar. Details hier-

over worden later verstrekt. Op deze vergadering werd bovendien het programma vastgelegd der komende uitstappen en bezoeken met de gehandicapten. Er werd ook besloten dat onze Breendonkse minder-validen aan een nationale tekenwedstrijd voor gehandicapten zullen deelnemen. Van de uitslag en gebeurlijk behaalde prijzen houden wij onze lezers alleszins op de hoogte. Dat kunnen wij reeds verklappen: alle Breendonkse deelnemers krijgen vast door EN TOCH SCHIJNT DE ZON een prijs toebedeeld in verhouding tot hun rangschikking (door de nationale jury opgesteld).

Donderdag 13.

En weer trok dansgroep Annemarike naar Aartselaar om er het tweede optreden af te werken. Weer met evenveel succes als de eerste maal, naar we vernamen uit goed ingelichte bron.

De K.A.V. richtte een demonstratie in in het Centrum. Het had weeral iets te maken met het bereiden van heerlijke eetbare dingen en de opkomst was overdonderend.

In onze bus vonden wij ook een aankondiging betreffende de aanstaande kaartavondenreeks van onze C.W.B. En of het er weeral spannend zal aan toegaan!

Vrijdag 14.

Het moet ons van het hart. Bert - onze medewerker en uitbroeder van zovele initiatieven - heeft een boek geschreven. Onder de veelzeggende titel "Frut en Maonaise" verschijnt het eerlang. Belang-

stellenden kunnen altijd intekenen op dit unieke werkje, ofwel bij Bert, of bij een van de Schakelmedewerkers.

Zaterdag 15.

Naar jaarlijkse gewoonte richtte het gemeentebestuur een dag voor de gepensioneerden in. Het begon te 14 uur met een plechtige eucharistieviering met aangepaste preek. Het vervolgde te 15 uur met een fijn eetmaal in de ruime zalen van het vernieuwd Centrum. Buiten het smakelijke eten konden de vele genodigden hun hart ophalen aan wat "kleinkunstenaars van eigen bodem" hen brachten.

Tijdens de feestzitting werden, buiten Zuster Josephine voor haar 60-jarig kloosterjubileum, de volgende echtparen gelauwerd voor hun gouden huwelijksjubileum.

- 31/7/25 - Jacobs Henri-Kerremans Ludovic
Breendonkstraat 151.
- 07/2/25 - De Decker J-Verschueren E,
Dendermondsesteenweg 81.
- 04/5/25 - Meeus Jan-Van Cauteren J,
Dorpstraat 85.
- 06/11/25 - Snackaert D - De Buyser M.
Dorpstraat 91
- 25/9/25 - Fierens Frans-De Mayer P,
Jan Hammeneckerstraat 26
- 28/4/25 - Van Assche B - Piessens M,
Schaafstraat 114.
- 18/4/25 - Steenhuyzen P (+ 29/6/75).
Illegems Amelia, Veurt 5
- 09/1/25 - Blommaerts Karel-Hermans J
Veurt 80.

En ook de man in de kijker, dit jaar, Fons De Wolf, komt nogmaals in het nieuws. Hij zou nu geselecteerd zijn om volgend jaar mee te doen aan de Olympische spelen te Montreal in Canada. Wat een eer voor een Breendonknaar. Fons, onze raad, bereid je degelijk voor!